

Na delší rodinnou cykloexpedici

text Monika Vacková foto autorka a Jiří Vacek

DRUHÁ VELKÁ VÝPRAVA S DĚTI NÁSLEDOVALA ZA PŮL ROKU PO KONCI TĚ PRVNÍ. DĚTI TROCHU POVYROSTLY, MY BYLI BOHATŠÍ O SPOUSTU ZKUŠENOSTÍ, NAŠE RŮZNÉ NADBYTEČNÉ STAROSTI A OBAVY ODPADLY A PO TŘECH MĚSÍCÍCH NOVOZÉLANDSKÉ DŘINY JSME VĚDĚLI, ŽE TAKTO NALOŽENÍ UŽ NIKDY NIKAM NEVYRAZÍME. „PŮJDEME NA TO JINAK!“ DŮLEŽITÝM ZAČÁTKEM PŘÍPRAV NAŠÍ DRUHÉ VELKÉ CESTY DO AUSTRÁLIE BYLO ZREDUKOVÁNÍ ZBYTEČNÉ A TĚŽKÉ VÝBAVY, KTERÁ SE TÝKALA PŘEVÁŽNĚ DĚTÍ. MY DVA JEZDÍME NA ÚSPORNOU UŽ DÁVNO. TEĎ PŘIŠLY NA ŘADU I DĚTI.

Při vší té dřině nás nejvíce „držela nad vodou“ naše nová turistická kola UB.bike, která jsme spolu s několika kolegy cyklocestovateli a konstrukčními experty z AZUBu „ušili na míru“ právě takovými cestám. Naše expedice vlastně poskytly ideální příležitost prototypy důkladně otestovat a případně doladit. Musíme přiznat, že od prvního svezení to byla láska na první pohled. Přejichod ze sériově vyráběných hliníkových kol na vymazlený speciál s mnoha funkčními detaily a rámem z CrMo oceli byl okamžitě návykový. Hned jsme věděli, že se kola povedla na „první dobrou“. Dnes nás hřeje u srdce, že po minimálních úpravách již běží malosériová výroba a tato kola udělají radost dalším nadšencům do cykloturistiky, či dokonce expediční cyklistiky.

Pumpičky máme vždy u sebe a pod sedly, jsou totiž integrované v sedlové tyči.

Legendární kožená sedla Brooks jsme si již na Novém Zélandu „vyseděli“ a dnes si užíváme pohodlnou jízdu. Zadek nebolí a cyklistické kalhoty také nejsou nutností.

Obě děti značně povyrostly a my nechtěli, aby se Bára zbytečně každodenně krčila uvnitř vozíku na úkor svého brásky. Tatínek taktéž vyslovil přání, že se nechce se dvěma dítka každodenně tahat. „Jeden a půl měsíce každodenních křečů do lýtek mi na Zélandu do života bohatě stačilo.“ Takže druhé dítě sedělo v cyklosedačce za mnou místo zadních brašen. Pro jistotu jsme držák pro dětskou sedačku, zadní nosič i úchyt pro vozík měli na kolech oba. Kdyby tomu počasí či jiná situace chtěly a obě děti by byly delší čas ve vozíku, měly v tu chvíli přistát Jirkovy zadní brašny na mém nosiči, aby si odlehčily. Vozík mohl být tažen jakýmkoliv kolem.

Na nová řídítka „motýlky“ mi přibýlo kvalitní zrcátko Mirrycle, brzdové páky s parkovací brzdou (s aretací), delší účinnější brzdové špalky, stojánek na předním nosiči, zadní byl samozřejmostí, a dva košíky na lahve pro děti na přední vidlici. Bez těchto důležitých novinek bych s celodenním umístěním jednoho dítěte za svými zády na tak dlouhou dobu nesouhlasila. S dětmi v zádech jsem se vrátila i k cyklistickým rukavicím.

Na Jirkovo kolo přibýlo kvalitní silné přední dynamové osvětlení Son Edelux I a zadní BM FlatPlus. V Austrálii jsme ho překvapivě velmi často používali. Hlavně na západě země se první týdny stmívalo brzy a my, ač jsme to neplánovali, jsme někdy dojížděli na nocleh nebo hledali místo na stan za pološera nebo za tmy.

Nýtovačku řetězu schovává Jirka v řídítkách.

Brzdové páky s parkovací brzdou, maličkost, která nám nepředstavitelně změnila komfort cykloturistiky, byly pro Austrálii osazeny na obou kolech. Znáte ten pocit, kdy si chcete něco rychle vyfotit, stojíte obkročmo na kole a vši silou ho držíte, aby se vám nerozjelo a z fotky něco bylo? My už ne. Nám se kola ani nehnu.

Na Nový Zéland jsme měli každý na kole celkem šest brašen Ortlieb s celkovým objemem 158l. K naší radosti se tehdy do Čech právě dostaly první velkoobjemové zadní brašny Back-Roller Pro (78 l), na nich krásně seděl velký Rack-Pack (49 l), plus ještě přídatné brašničky (2x2 l), přední brašny Sport-Roller (20 l) a řídítková brašna Ultimate 6 M (7 l). Do Austrálie jsme pak celou moji zadní sadu brašen (127 l) naprosto vypustili.

V předních řídítkových brašních vozíme vždy to samé. Jirkova je zaplněná pouze fototechnikou – zrcadlovka Nikon D300 s objektivem a nabíječkou. V té má větší rozmanitost. Když se podívám do obou otevřených brašen, tak u té mé bych brečela. Jirkova občasná hláška „Nešlo by to nějak srovnat, podívej, jak já to mám pěkně přehledně vyskládané“ mě pravidelně dostávala do kolen. Přijít na to, jak srovnat směsici všeho od kompaktu, peněženky, mobilu, slunečních brýlí, opalovacího krému, repelentu, balzámu na rty, papírových kapesníků, toaletního papíru, čistících potřeb na brýle, moskytiéry, bonbonů, energetických přípravků do vody, akutních léků (když jsou aktuálně potřeba), propisky, papírků na rychlý zápis důležitých informací a všeho, co zrovna v tu chvíli nebylo kam rychle dát, je takřka nemožné. A to jsem s jistotou nevyjmenovala všechno.

Přední 10litrové brašny máme celkem čtyři. Na Novém Zélandu přední brašny patřily jen dětem. S ohledem na počasí a okolnosti jsme každému z dětí vezli celkem čtyři páry bot – gumáky, pevné boty, trekové sandály a boty do vody. Dešťů, kamínků či černých rozpálených pláží tam bylo dost. V Austrálii každému členu naší rodiny patřila jedna přední brašna. Ale bylo to tip top. Dětem jsme vzali jen goretexové boty a trekové sandály, které většinou do vyprahlé Austrálie stačí. My dva jsme se uskrovnili pouze na jeden pár trekových sandálů a lehkých žabek. V Austrálii se z nás stala pravá „Keen family“. Občas to byl pro mne v dešti, chladném větru a zimě heroický výkon, znáte to, ženským je zima od nohou, ale přežila jsem to.

Z dětských spacáků tentokrát s námi jel už jen jeden pro synka. S Bárou jsme si vezly nové lehoučké malinkaté péřové spacáky Warmpeace Viking 300, Jirkovi zbyl jeho starý slabý roztrhaný původní. „Po Austrálii ho už vyhodím!“ Samozřejmě nevyhodil, brázdí s námi dál i po Čechách.

Čtyři kusy samonafukovacích karimatek, dva polštářky, Pěťův bavlněný spací pytel a jedna slabší deka. Synka jsme totiž při chladných nocích nejprve vložili do bavlněného pytle a s ním do spacáku. Na stěnu stanu přišla deka, to aby na něj netáhlo. Nic nepomáhalo. Skoro každé ráno byl ze všeho vysoukaný a nalepený na mně.

Na uložení dlouhých tyček stanu nám vyhovuje ortliebácký Rack-Pack. Značnou část jeho prostoru v Austrálii zabrala kuchyně. Náhoda tomu chtěla a my v novozélandském příkopě našli jednu skládací misku X-Bowl od firmy Sea to Summit. Doma jsme pátrali, co je to za značku a zda ji seženeme i v Čechách. Sehnali. Do Austrálie jsme obměnili skoro celou kuchyni. Jednak se snížila váha a objem, ale hlavně se vylepšil komfort vaření a stolování. Skládací 5litrový hrnek, skládací velký talíř, který jsme používali hlavně jako prkénko, a dvě skládací misky X-Bowl jsme krásně vložili do sebe a ty tak nezabraly skoro žádné místo. Radost jsme si ještě udělali se skládací konvičkou X-Kettle, ve které našel své místo skládací hrnek X-Mug. Ve výbavě nechyběla ani lehká pánev od stejné značky.

IDEÁLNÍ KOLO A VÝBAVA

Pravdou je, že v Austrálii koupený kufříkový plynový vaříč nám radikálně vylepšil komfort vaření, ale značně ubral poslední prostor ve vozíku, kde se do té doby křičily „jen“ náhradní špice, plíny, taška s dětskými potřebami, toaletní taška, malá termotaštička a krabička na uchování potravin, prázdný 10litrový vak na vodu, dvě litrové lahve na vodu, termoska, nosítko a nezbytný nočník. Zbýlé místo mělo být na potraviny. Možnosti nákupu a doplnění vody hlavně v Západní Austrálii byly omezené. Vždyť k otevřenému obchodu to často bylo našich pět dní jízdy. Vodu jsme proto dobírali, kde se dalo, a od kohoutku jsme vždy vyráželi s 20 litry. Jak Jirka narval do všech zbylých malých prostor pět plných igelitek nákupu v supermarketu v Albany, dodnes nepochopím.

Praktický je i skládací dřez na vodu, ať už na mytí nádobí, mytí dětí, nebo kolegy hojně používaný na chlazení plechovek piva.

Na daleké rodinné cesty jsme si vybrali odolný vozík určený především pro půjčovny Burley Rental Cub se spodní plastovou vanou. Doplnil se pouze o madlo. Nemůžeme si ho vynachválit! V novozélandských několikadenních průtržích a australských silných deštích byly děti vždy ze všech stran v suchu. Sušit nebylo z vozíku potřeba nikdy nic.

Vaříče jsme vzeli dva – benzinový Optimus se dvěma palivovými lahvemi, uloženými pod rámem v nastavitelném košíku Java Cage II a lehounký plynový hořák Var 2. Jenže pak hned asi třetí den na kontinentu pustíte samotného tatínka do hobbymarketu a ten vám s radostí přinese vaříč třetí – plynový campingový vaříč v kufříku za 20 AUD a k tomu čtyři 220g kartuše plynu za 4,59 AUD. Neberte to!

Nezbytnou výbavou vozíku je i vlaječka. Výrazná oranžová na 1,5 metru dlouhé tyčce byla na expedice vyměněna za rotující v barvách naší státní vlajky. Jen pár lidí se dovtipilo, odkud jsme. My s ní ale byli nadměrně spokojeni jako s ukazatelem větru. Horší to bylo po ránu, kdy jsem v polospánku jela za vozíkem. Nečekáný porыв větru způsobil sešlehání mého obličeje koncem vlajky. Občas jsem vypadala jako po ráně bičem. Nevadí, oči mi chrání dioptrické brýle a vše špatné bylo pro něco dobré. Záhy jsem se probírala a celý den držela správný několikametrový odstup, to kdyby zase nečekané fouklo.

Solární panel Goal Zero měl své místo na střeše vozíku a nabíjená baterie byla schovaná uvnitř. Získanou elektřinu jsme pak využívali pro dobíjení mobilů či ke spuštění bezdrátového reproduktoru zavěšeného na konstrukci uvnitř vozíku. Péča se nám třetí týden na cestě každodenně rozezpíval, ale když náhodou nemohl a cesta se vlekla, zaskočil Svěrák s Uhlířem a další dětské hity, při nichž se mnohdy rozezpívala celá rodinná skupina. Toto představení nezvládala australská zvířata, která prchala do všech směrů.

Energie z dynamu SON28 v Jirkově předním náboji se ukládala do další baterie, která přímo napájela Jirkův mobil umístěný na šikvém držáku Ortlieb (držák světla k brašně Ultimate) krásně před jeho očima. Mobil tentokrát sloužil jako cyklocomputer, navigace, meteoradar či vyhledavač tábořišť – tedy slušně vybavený „palubní počítač“. Bezdrátově komunikoval s reproduktorem a také čidlem rychlosti a kadence. Vloudila se jediná chyba – při ostrém slunci musel do brašny, jinak by se upekli. Naopak za tmy byla radost koukat na zářící navigaci na 5,5" displeji.

VELO 6/2017 právě v prodeji

- VODÍTKA ŘETĚZU – pomocníci proti padání řetězu od výběru po srovnávací test
- HIMÁLAJSKÉ TRASOVÁNÍ – Pavel Horník, autor Rychlebských stezek, o své nové roli traséra indických trailů
- FOTOGRAF (zdaleka nejen) BIATLONU – Petr Slavík, srdcem biker a dobrodruh baroka zamířil do Jeseníků
- OPOJNÁ VYSOČINA – nikoli první skvělý okruh z tohoto regionu
- DESATERO SPRÁVNÉHO CHOVÁNÍ NA TRAILECH nejen očima jejich tvůrců
- JAK SE KOPE U PLZNĚ – Petr Maloun, stavitel MTB trailů
- HLEDÁME NEJLEPŠÍ SEDLO – další zajímavá metodika pro pohodlné posezení

- TEST FYZIČKY SVĚPOMOCÍ – stačí kolo, sporttester a typy Velo trenéra
- NA LIPNĚ NASLEPO – Blinduro, enduro na oči
- TESTY KOL: Rocky Mountain Element 990 RSL BC, Cannondale Trigger Carbon 3; trail biky Canyon Neuron AL 9.9 SL vs. Felt Decree 3; 27,5+ vs. 29" aneb Author Vision 29 vs. Pells Razzer Race 7 Plus; hardtaily Amulet 29Big Jose! vs. Kross Level B11; dlouhodobě Ghost FR AMR 6 a Trek Top Fuel 9.8 SL WMN
- Pravidelné rubriky: testy komponentů a doplňků, trénink pro hobby jezdce, rozhovory, reportáže, sport...

PŘEDPLATNÉ KDYKOLIV A NA LIBOVOLNÝ POČET VYDÁNÍ NA www.iVelo.cz/predplatne/